

којој сва власт припада народу и која се остварује према начелу демократског централизма. Устав гарантује социјалистичку својину и социјалистички (државни) привредни сектор управљања и планирања, али и отвара могућност за демократско управљање предузећима путем скупштина радника и службеника. Ни овај Устав не одступа од постојеће концепције јединства власти тако да је Национални народни конгрес (изабран на 5 година) највиши орган државне власти а поред њега постоји и Стални комитет Националног народног конгреса (као једна врста ужег парламента), председник Народне Републике Кине, Државни савет (као централна народна влада) и као новина Централна војна комисија која руководи оружаним снагама земље. Устав посвећује и значајну пажњу слободама и правима грађана јер предвиђа и класична лична и политичка као и социјално-економска права (на рад, одмор, материјалну помоћ и др.), што је значило напредак у односу на стање гушења људских слобода и достојанства из времена бездушне „културне револуције“. Демократизацију политичког живота Кине употпуњују класичне политичке слободе и права грађана која гарантују њихово политичко ангажовање као што су бирачко право, слобода говора, штампе, удруживања, поворки, верског убеђења, критике и др.

в) Устави држава типа народне демократије донети после Другог светског рата

Међу овим уставима југословенски устав и имају централно место јер одражавају развојни пут земље од тзв. типа државе народне демократије па преко социјалистичке самоуправне државе, све до последње, треће Југославије која је применила принципе и институцију модерне светске уставности. Југославија је међу првим државама типа народне демократије донела свој Устав од 1946. који је озаконио тековине ослободилачке борбе и револуције и био оригинални правни акт, али и под утицајем совјетске уставности нарочито у погледу организације власти, улоге државе, својине, управљања привредом и др. Он је предвидео класичан облик демократије заснован на принципу народне суверености и представничком систему. Полазећи од принципа јединства власти, успостављен је скупштински систем са Народном скупштином ФНРЈ као представником народног суверенитета и врховним органом државне власти земље. Поред ње, као врховни органи државне власти су били још и Президијум и Влада ФНРЈ као колегијални извршни органи док су судску власт вршили судови на челу са Врховним судом ФНРЈ као највишом судском инстанцом земље. Заједничко свим овим уставима је да полазе од принципа народне